

SPIEGEL VAN WREEDHEID

Op hun dode lijken

Juicht moordenaars: gij heb uw boze wil bedreven
De Witten die zijn dood. Ach mochten ze weer leven!
Stort tranen al wat kan; daar leit vermoord in 't zand
't Stuur en de kracht des Staats; 's lands oog en rechterhand

Op 't slepen van hunne lijken naar 't schavot

Zo Burgers helpt 't grauw: 't waar schand' om nu te wijken
Voldoet het werk ter deeg. Bind met uw lont de lijken,
En sleept ze op 't groene Zootje en hangt ze aldaar ten spot.
De beulen doen hun werk gewoonlijk op 't schavot.

Op 't hangen bij de voeten

Hoe woedt de boosheid dus met averechtse gangen?
De voeten zie 'k omhoog, de hoofden neerwaarts hangen.
't Draait alles voor mijn oog, het hoge wordt verneerd
En met die lijken is de ganze Staat gekeerd.

Op 't opspalken van hunne lichamen

Hoe! Is 't een droom of zijn mijn zinnen opgetogen?
Elk mens gelijkt een beest, gespalkt hier voor mijn ogen
'K zie elk om 't ingewand te plunderen even graag
Mij dacht 'k was in Brazil en 'k vind mij in Den Haag.

Op 't verscheuren hunner ingewanden

Zo mensenvreters! Zo! Schaft mensenvlees, hangt darmen
om hals en middel; graas met uw bebloede armen
in 't ingewand. Dit vlees zal zwellen in uw krop
en dit gedarmt wordt nog om uw hals een strop

Op 't uitrukken van hunne herten

Daar zijn de herten bloot! Wat hebt g' in elk gevonden?
Een oprecht patriot. Zwijgt alle lastermonden;
daar komt niet voor de dag dat na verraad gelijkt:
de donkere leugen voor de heldere waarheid wijkt

Op 't uitgraven van d'Ogen des heren Raadpensionaris

Doorzichtig scherp verstand, dat nergens is bezweken;
gij waart het oog des Staats. Nu is het uitgesteken.
Uw snel gezicht had nauw de dolheid onbezind
u uit het hoofd gerukt of alles werd verblind.

Op 't afsnijden hunner oren

Daar leggen d'oren zo mishandeld en geschonden
Die voor d'ellendigen gedurig open stonden
En met genegenheid aanhoorden hun geklag

Nu is elk zonder oor, of oordeel, of gezag.

Op 't uitrukken van de tong des heren Raadpensionaris

Dat edel lid dat zelfs kon stenen harten breken;
dat voor heilig recht en vrijheid durfde spreken
werd schendig afgesneden. O tong! Het recht werd krom:
en nu gij spraakloos zijt, zijn alle tongen stom.

Op 't afsnijden hunner vingeren.

Die vingeren die 's lands recht zo onvermoeid beschreven;
die in den eed van 't land zo trouw zijn opgeheven,
die worden afgeknot. De trouw door dwang ontbreekt,
daar 't razend grauw de eed van zijn Regenten breekt.

Op 't verkopen der afgesneden Ledematen

Nooit was, spijt lasteraars, voor goud te koop uw trouwe.
Uw beulen, na uw dood, Tarpeische vleesmarkt houwen
die hun bloeddorst past en handel onbeschoft.
U heeft dan niet het volk, 't volk heeft u verkocht.

Op hunne overgeblevene rompen

Daar is 't overschot! zijn 't lijken of zijn 't spoken?
Wie zag hun weerga ooit? De leden zijn gebroken?
Het vlees is weg gesneden. En nog de dolheid wacht
naar 't licht des naasten dags. Ei, neemt ze weg bij nacht.